

PRELACTWO (2) *sb n*

prelactwo (1), **prelactwo** (1), [**prałactwo**]; prelactwo *Mącz*; prelactwo *OpecŻyw*.

-ł- (1), -l- (1).

pre-, pra-; -łã- (2), [-ła-]; o *jasne*.

sg G prełactwa (1). ◇ A prełactwo (1). ◇ [pl A prałactwa.]

Sł stp: *prelactwo*, Cn, Linde brak.

1. [*Godność, urząd prałata w kościele rzymskokatolickim:*

W połączeniu szeregowym: wiemy [...] / iákie kościoły kłáztory murowáli / pláty ná Biskupstwą / prałátstwą / Opátctwą / Mnichostwą / Plebánie / Wikárye / Altáryty / Probošcže / Prebendarze etc. f kupowáli GilPos 145.]

2. *Przez analogię o godności kapłana w innych religiach (2) :*

a. *W religii pogańskiej (1) :* Praesul, Prelat / Biskup miedzi duchowieństwem á kápłány Mártefowi które Sálios zwano [...] Praesulatus, Stan á dołtoyność tego prełactwá / biskupstwo. *Mącz* 319b.

b. *W judaizmie Starego Testamentu (1) :* A wy obyczáiem świetłkim przez prełáctwo chcecie ku mocy krolewstwa przydz / a to niemoże bytz *OpecŻyw* 95v.

MC